

La memòria de les papallones

Direcció i guió: Marta Viña Berbís **País:** Espanya **Durada:** 75 min **Any:** 2026 **Gènere:** drama **Interpretació:** Núria Florensa, Iván Massagué, Ingrid Escobar, Jana Parella **Música:** Claudia Torrente **Distribuïdora:** Con Un Pack De Pel·lícules **Estrena a Espanya:** 12/06/2026
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en català

SINOPSI

La Maria, una dona adoptada que va tenir una infància difícil, aprèn a digerir les seves experiències i la realitat d'haver estat adoptada a través dels ulls de l'Anne, la seva filla adoptiva. L'Anne està passant pel mateix procés d'integració a una família que també inclou en Manel (pare) i la Gala (filla biològica). (gencat.cat)

CRÍTICA

Les ferides de la infància

La memòria de les papallones, l'òpera prima de **Marta Viña**, guionista i directora ja coneguda pel curtmetratge *Lia* (Premis LAUS 2017), arriba el **12 de juny del 2026** a les sales de cinema espanyoles. Una veu femenina nova i potent del cinema català, amb una mirada que connecta amb referents com *Estiu 1993* de **Carla Simón** o *De tu ventana a la mía* de **Paula Ortiz**, i que ens porta una història arrelada a la Catalunya profunda. *La memòria de les papallones* segueix la Maria (**Núria Florensa**) i l'Anne (**Ingrid Escobar**), mare adoptiva i filla, a través de les quatre estacions de l'any. Un drama íntim entre el naturalisme i l'oníric, amb **Iván Massagué** en el paper del Manel.

[...]

Aposta per la intimitat

Marta Viña dirigeix *La memòria de les papallones* des d'una mirada molt continguda. No cerca el melodrama ni les explosions emocionals constants, prefereix observar els seus personatges des de prop, deixant que els silencis i les petites accions construeixin el relat. És una decisió coherent amb el tema de la pel·lícula, al capdavall, les ferides emocionals poques vegades s'expressen mitjançant grans discursos.

La direcció aconsegueix transmetre aquesta sensació de fragilitat permanent, tot sembla moure's amb compte, com si qualsevol paraula equivocada pogués trencar alguna cosa important, tot i així, hi ha certa timidesa narrativa, en alguns moments la pel·lícula sembla quedar-se a les portes de conflictes més complexos, optant per solucions relativament previsibles que limiten part del seu impacte.

Construït des de la vulnerabilitat

El principal encert de *La memòria de les papallones* està en la relació entre les seves dues protagonistes. La química entre totes dues sosté gran part del relat. No es percep artificial ni dissenyada per provocar emocions fàcils, més aviat transmet la sensació de dues persones intentant trobar-se mentre breguen amb els seus propis fantasmes.

Núria Florensa, que interpreta la Maria, aconsegueix transmetre una barreja molt creïble d'afecte, inseguretats i por. El seu personatge vol fer-ho bé, però arrossega massa cicatrius per sentir-se preparada.

La delicadesa com a llenguatge visual

La memòria de les papallones aposta per una posada en escena senzilla i elegant. La fotografia utilitza tons suaus i una il·luminació càlida que reforça la recerca de refugi emocional que travessa tota la història. No hi ha grans ostentacions visuals, però sí una coherència estètica que acompanya molt bé el to íntim del relat.

La música apareix de forma discreta, deixant espai perquè els silencis tinguin pes propi, i en una pel·lícula sobre persones que moltes vegades no saben com expressar el que senten, aquests silencis acaben sent tan importants com qualsevol diàleg.

Conclusió de 'La memòria de les papallones'

La memòria de les papallones aborda temes delicats com l'adopció, la maternitat i les seqüeles emocionals de la infància amb sensibilitat i respecte. No pretén oferir respostes simples ni construir un melodrama lacrimogen. El seu interès és mostrar com dues persones ferides poden ajudar-se mútuament a reconstruir-se.

Pablo Veiga Carpintero - cinemagavia.es